

متن پرسش

با عرض خسته نباشید و سلام خدمت جناب طاهرزاده: ببخشید یک متنی در سایتی خواندم که به نظرم مقداری از آن اشتباه است. خواستم آگه امکان داره نظرتان را در مورد آن بدهید که به نظر شما چه ایرادی دارد؟ متن: اگر توحید ما قوی شد و خدای مهربان را آنگونه که باید از راه دل و از طریق صفات او جل جلاله و عظم شأنه بشناسیم نه از طریق ذات که اسماء حق تعالی نیز در ذات او فانی اند. «لا تفکروا فی ذات الله، بل تفکروا فی صفات الله» تا آنجا که قلبمان مملو از عشق به خدای مهربان شود و هرچه و هر که غیر اوست را در آن جای ندهیم که قلب «حرم الله» است و با این توضیح که اگر خدایی ها را دوست بداریم، و هر که و هرچه را بخاطر خدا دوست بداریم همان دوست داشتن، عشق به خداست و خدایی است، مانند دوستی و محبت به آل الله (سلام الله علیهم)، که محبت ولایت همان محبت و عشق به خداوند است. و همچنین محبت به والدین و اولیاء الهی که منافاتی با محبت به خدا ندارد. ببخشید آقای طاهرزاده نظر شما چیست؟ به خصوص در مورد اون قسمت شناخت صفات نه شناخت ذات. به نظر شما آقای طاهرزاده، نویسنده این متن ممکن است در مسایل عرفانی وارد باشد یا نه این سخن ها مربوط به کسانی با تفکرات غیر مربوط به عرفان است؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این حرف درستی نیست که بگوییم شناخت حضرت حق با صفات او، برتر از شناخت او از طریق اسماء است. حضرت صادق «علیه السلام» می‌فرمایند: «نَحْنُ وَاللَّهِ اسْمَاءُ الْحُسْنَى» [۱] چون خداوند می‌فرماید: «وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا» [۲] برای خداوند اسماء حسنایی هست، پس او را از طریق آن اسماء حسنا بخوانید. وقتی حضرت صادق «علیه السلام» می‌فرمایند: به خدا سوگند ماییم آن اسماء حسنایی که خدا فرموده او را از طریق اسماء حسنا بخوانید؛ در واقع حضرت در این سخن بسیار مهم خود می‌خواهند ما را راهنمایی کنند که از طریق مصداق اسماء الهی و محل ظهور جمال خاص پروردگار می‌توانید با خدا مرتبط شوید. ظاهراً نویسنده‌ی آن متن متوجه‌ی جایگاه اسماء و صفات خداوند نیستند. موفق باشید

[۱] (۱) - مستدرکالوسائل، ج ۵، ص ۲۲۹.

[۲] (۲) - سورهی اعراف، آیه ۱۸۰.